

Udskriftsdato: lørdag den 13. juni 2026

UDT nr 10825 af 14/06/2007 (Gældende)

Udtalelse afgivet af Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 740.21

Udtalelse afgivet af Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling

J.nr. 740.21

Klagekomitéen fandt, at en vagts opførsel i forbindelse med en tilbageholdelse i et varehus ikke var sket i strid med lov om etnisk ligebehandlings forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse.

Klagekomitéen modtog den 3. juli 2006 en klage over forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse fra en person over, at hun i forbindelse med indkøb i et varehus var blevet pågrebet for butikstyveri samt udsat for chikane af vagtpersonalet under tilbageholdelsen.

Under en indkøbstur i varehuset blev klager og klagers søn pågrebet af vagtpersonalet, mens de var på vej ud af butikken. Vagtpersonalet mistænkte klager for at have begået tyveri af indholdet af en make-up æske. Herefter blev klager og klagers søn ført ind i et særskilt rum i forretningen, hvor klager fik besked om at tømme sin taske og lommer. Klager havde tilfældigvis en læbestift i lommen, men da en tredje medarbejder blev tilkaldt, kunne denne bekræfte, at læbestiften ikke stammede fra varehuset. Ifølge klagen spurgte vagten klager, om hun var muslim. Klager svarede, at hun var muslim, og at hun derfor ikke stjal. Vagten svarede herpå, at muslimer også stjal. Klager blev herefter truet med politianmeldelse, såfremt hun ikke fremskaffede den stjålne make-up, og da hun oplyste, at hun ikke var i besiddelse af makeuppen blev politiet tilkaldt. Mens klager og hendes søn ventede på politiet, anmodede klager om at ringe til hendes to andre børn, som var alene hjemme, men blev nægtet dette af den ene vagt. Under politiets kropsvisitation blev klager bedt om at tage både tøj og tørklæde af, og klagers søn blev bedt om at tømme sine lommer. Politiet fandt ikke noget hverken hos klager eller hendes søn.

Under sagen oplyste varehuset bl.a., at pågribelsen af klager samt den behandling hun fik af vagtpersonalet under tilbageholdelsen, ikke var forårsaget af klagers etniske oprindelse. Samtidig erkendte varehuset, at vagtpersonalets håndtering af episoden var utilfredsstillende, og at den pågældende butiksdetektiv derfor var blevet afskediget, at den pågældende vagt havde fået en advarsel, og at der var indført nye regler for håndtering af mistanke om butikstyveri i forretningen.

På baggrund af de foreliggende oplysninger i sagen konkluderede Klagekomitéen, at det som sagen var belyst ikke var godtgjort, at klager i forbindelse med episoden var blevet udsat for forskelsbehandling eller chikane på grund af klagers etniske oprindelse.

Sagsfremstilling:

Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling modtog den 3. juli 2006 en klage over et varehus fra en person med anden etnisk oprindelse end dansk.

Klagen vedrørte en episode, der fandt sted under en indkøbstur i et varehus den 12. januar 2006 mellem kl. 18.30 og 19.00, hvor klager og klagers søn blev pågrebet af vagtpersonalet, mens de var på vej ud af butikken. Det fremgik af klagen, at vagten påstod, at klager havde begået tyveri af indholdet af en make-up æske. Klager oplyste vagten, at dette ikke var tilfældet, men at hun havde set den tomme æske blandt grøntsagerne og smidt den ud for at være hjælpsom. Vagten fastholdt sin påstand og tilkaldte en anden vagt. Klager blev herefter sammen med sin søn ført ind i et særskilt rum i forretningen, hvor

klager fik besked om at tømme sin taske og lommer. Klager havde tilfældigvis en læbestift i lommen, men da en tredje medarbejder blev tilkaldt, kunne denne bekræfte, at læbestiften ikke stammede fra varehuset. Ifølge klagen spurgte vagten klager, om hun var muslim. Klager svarede, at hun var muslim, og at hun derfor ikke stjal. Vagten svarede herpå, at muslimer også stjal. Klager blev herefter truet med politianmeldelse, såfremt hun ikke fremskaffede den stjalne make-up, og da hun oplyste, at hun ikke var i besiddelse af makeuppen blev politiet tilkaldt. Mens klager og hendes søn ventede på politiet, anmodede klager om at ringe til hendes to andre børn, som var alene hjemme, men blev nægtet dette af den ene vagt. Under politiets kropsvisitation blev klager bedt om at tage både tøj og tørklæde af, og klagers søn blev bedt om at tømme sine lommer. Politiet fandt ikke noget hverken hos klager eller hendes søn. I denne sammenhæng fremførte klager i klagen at:

- "[...] Politiet undskyldte situationen og informerede mig om, at jeg kunne klage over [varehuset] og politiets uretmæssige behandling. [...]"

Det fremgik videre af klagen, at klager i tiden efter hændelsen havde forsøgt at fortrænge episoden, som klager betegnede som ydmygende, men at dette ikke lykkedes klager. Klager oplyste endvidere, at hendes søn havde haft psykiske mén efter episoden.

På baggrund af klagen, anmodede Klagekomitéen ved brev af 4. juli 2006 varehuset om en udtalelse i sagen.

Ved brev af 11. juli 2006 fremsendte varehuset sin udtalelse. Heraf fremgik bl.a. følgende:

- "Varehuschefen [L], har forgæves forsøgt at kontakte [klager] pr. telefon.
- Den involverede butiksdetektiv er afskediget, og vagten har af vagtselskabet fået en påtale. I sådanne situationer foreligger der instrukser om, at en medarbejder på chefniveau altid tilkaldes. Dette skete ikke.
- Jeg kan oplyse, at både butiksdetektiv og vagt er af anden etnisk oprindelse.
- Jeg håber, at ovenstående er tilstrækkeligt og undskylder den utilfredsstillende håndtering af episoden."

Vedlagt varehusets udtalelse var endvidere kopi af et brev af 5. juli 2006 til klageren, hvoraf følgende bl.a. fremgik:

- "[...] Jeg beklager meget den utilfredsstillende behandling, De har været udsat for i forbindelse med Deres besøg i [varehuset] på Nørrebro. Modtag min uforbeholdne undskyldning.
- At blive uberettiget mistænkt for tyveri er særdeles krænkende, og jeg har fuld forståelse for Deres reaktion.
- Varehuschef [L], har påtalt den utilfredsstillende håndtering og har gennemgået hændelsesforløbet med de involverede medarbejdere samt indskærpet vore retningslinier.
- [L] vil kontakte Dem, for at overbringe sin personlig undskyldning for det hændte."

Klagekomitéen anmodede klager ved brev af 13. juli 2006 om at fremsende sine bemærkninger til varehusets udtalelse.

Klagekomitéen kontaktede den 1. september 2006 klager og varehuset og oplyste, at komitéen fandt sagen egnet til mægling. Komitéen anmodede derfor klager og varehuset om at oplyse, hvorvidt et sådan møde havde interesse. Efter aftale med klager og varehuset blev der den 20. september 2006 afholdt et mæglingsmøde. Efterfølgende meddelte klager komitéen, at klager ønskede at fastholde sin klage over varehuset.

Herefter anmodede Klagekomitéen ved brev af 27. november 2006 varehuset om følgende oplysninger:

"[...] Klagekomitéen skal særligt anmode [varehuset] oplyse:

- *[varehusets] 'gamle' interne regler for vagter og butiksdetektiver*
- *Begrundelsen for afskedigelse af butiksdetektiven*
- *Begrundelsen for at give vagten en påtale*
- *[varehuset]'s 'nye' interne regler for vagter og butiksdetektiver*
- *Oplysninger om hvilket vagtselskab den pågældende vagt er ansat ved[...]"*

Klagekomitéen anmodede ved brev af 29. november 2006 Sikkerhedsbranchen om oplysninger vedrørende retningslinjer for vagtpersonale og butiksdetektiver særligt i forhold til, hvordan f.eks. vagtpersonale skal håndtere pågribelse af f.eks. kunder mistænkt for butikstyveri og personalets anvendelse af eventuelle magtbeføjelser.

Ved brev af 5. december 2006 modtog komitéen varehusets oplysninger, hvoraf bl.a. fremgik følgende:

- § "[...] [varehusets] mål ved en tilbageholdelse af en formodet butikstyv er og har altid været, at det skal foregå etnisk korrekt, samt pænt og høfligt. [Varehuset] tilbageholder hver dag op til 10 personer, 99 % af disse personer har ubetalte varer på sig. Derfor er der udarbejdet et sæt "regler" for, hvorledes en tilbageholdelse skal forløbe med henblik på det ovennævnte.

Svar på spørgsmål 1:

- a) Der skal være 100 % sikkerhed for et formodet tyveri, førend en formodet butikstyv tilbageholdes. Dette vil sige, at personale, vagt eller detektiv med sikkerhed ved, at den formodede butikstyv har ubetalte varer på sig efter, at denne har passeret kasselinien.
- b) Vagterne skal altid tilkalde den på dagen ansvarlige chef, der har rutine i sådanne sager, og som er den, der er ansvarlig, for hvorledes hændelsen skal forløbe.
- c) Personale, vagter og detektiver skal tale dansk indbyrdes.
- d) Den tilbageholdte skal altid behandles pænt og høfligt.

Svar på spørgsmål 2:

- § Butiksdetektiven fik en kraftig påtale af sine foresatte for denne hændelse og blev afskediget af flere årsager først på året. Årsagen til, at der blev givet en påtale var, at afdelingschefen, som er ansvarlig for vores samarbejde med vagtselskabet i dagene efter hændelsen, blev bekendt med forløbet via dialog med vagten. Påtalen blev givet, da der ikke som aftalt blev tilkaldt den på dagen ansvarlige chef, samt at [klager] blev tilbageholdt, selv om detektiven ikke var 100 % sikker på, hvorvidt [klager] havde ubetalte varer på sig.

Svar på spørgsmål 3:

- § Vagten fik en påtale af sine foresatte for denne hændelse. Årsagen til, at der blev givet en påtale var, at afdelingschefen, som er ansvarlig for vores samarbejde med vagtselskabet i dagene efter hændelsen, blev bekendt med forløbet via dialog med vagten. Påtalen blev givet, da der ikke som aftalt blev tilkaldt den på dagen ansvarlige chef.

Svar på spørgsmål 4:

- a) Der skal tilkaldes en medarbejder som tolk om nødvendigt. Vi har 30 forskellige nationaliteter ansat i butikken og har altid efter behov tilkaldt en medarbejder som tolk. Dette vil fremover ske i større grad, når den ansvarlige chef skønner, at dette vil være hensigtsmæssigt. ☹☹
- b) En tilbageholdt vil fremover få lov til at foretage et telefonopkald. I en periode har dette ikke været praksis, efter som det er hændt, at en retmæssig tilbageholdt person har ringet efter "hjælp". Dette har til tider resulteret i nogle voldsomme hændelser mellem personale og de tilkaldte personer. Sådanne hændelser ønsker vi så vidt muligt at begrænse af flere grunde, men først og fremmest for at beskytte personalet. Men for fremtiden vil en telefonsamtale kunne komme på tale i lignende situationer som denne.

Svar på spørgsmål 5:

Vagtselskab hedder i dag:

[...]"

Ved brev af 10. december 2006 fremsendte komitéen kopi af varehusets udtalelse til klager til orientering.

Komitéen modtog ved brev af 5. december 2006 Sikkerhedsbranchens udtalelse til komitéens brev af 29. november 2006, hvoraf der bl.a. fremgik følgende:

- § "[...]Jeg kan oplyse, at SikkerhedsBranchen ikke har udarbejdet retningslinier for medlemsvirksomheder om vagtpersonales håndtering af kundekontakt.
- § SikkerhedsBranchen har et sæt overordnede etiske regler, som alle foreningens medlemmer skal følge, og der er etiske regler specielt for den gruppe medlemmer, der udøver vagtvirksomhed, men her nævnes lov om etnisk ligebehandling ikke specifikt.
- § Der gælder dog for alle vore medlemmer og herunder naturligvis også vagtvirksomhederne, at vi forventer, at de overholder lovgivningen.
- § Jeg skal for en god ordens skyld gøre opmærksom på, at ikke alle vagtvirksomheder er medlem af SikkerhedsBranchen. Vagtpersonale i butikker og dørmænd kommer i en vis udstrækning fra små

firmaer, der ikke er organiseret noget sted eller ansættes direkte af butikken eller restaurationsvirksomheden. [...]"

Vedlagt brev af 5. december 2006 fremsendte Sikkerhedsbranchen følgende vedrørende de etiske regler for foreningens medlemmer:

"Etiske regler" for Sikkerhedsbranchen - Den Danske Forening for Sikkerhed & Sikring

- § § 1 SikkerhedsBranchens etiske regler forpligter den del af medlemsvirksomheden og dennes medarbejdere, der er beskæftiget inden for SikkerhedsBranchens område. Overtrædelser af disse regler af medarbejdere i medlemsvirksomheder betragtes som overtrædelser begået af den pågældende virksomhed. ↯
- § § 2 Som medlem af SikkerhedsBranchen, påhviler der virksomheden et særligt ansvar: ↯- Et ansvar over for kunderne for at tilvejebringe den bedst mulige sikring af kundens værdier i forhold til de midler, der er afsat til opgaven, sat til enhver tid at foreslå de efter forholdene optimale løsninger. ↯- Et ansvar over for branchen ved konstant at medvirke til at øjne og værne om det professionelle niveau i branchen, ved at være på forkant med udviklingen - teknologisk, uddannelsesmæssigt og operationelt. ↯- Et ansvar over for den tillid, kunden viser medlemmet, ved blandt andet at give medlemmet adgang til kundens virksomhed, således at kunder nu og fremover er trygge ved at købe ydelser hos medlemmer af SikkerhedsBranchen. ↯- Et ansvar for, at særligt vagtmedarbejdere i medlemsvirksomheder optræder korrekt og sagligt over for offentligheden som repræsenterende både den enkelte virksomhed og branchen generelt. ↯- Et ansvar over for offentligheden ved, at medlemmerne udviser en ærlig, etisk og ansvarsbevidst indstilling til begreberne sikkerhed og sikring af samfundets værdier. ↯- Et ansvar over for de øvrige medlemmer i branchen til ikke at miskreditere branchen som helhed eller enkelte medlemmer af denne gennem handlinger eller udtalelser overfor kunder eller i offentligheden, og ikke at udtale sig på branchens vegne, undtagen efter udtrykkeligt mandat fra SikkerhedsBranchens bestyrelse. ↯- Et ansvar for til stadighed at være i besiddelse af den eller de autorisationer, godkendelser eller uddannelser, der via lovgivning eller generel branchepraksis kræves for at udøve den gældende aktivitet. ↯
- § § 3 En medlemsvirksomhed og dennes nuværende, tidligere og kommende medarbejdere må ikke videregive konfidentielle oplysninger eller viden af konfidentiel karakter, der er indhentet i forbindelse med løsning af opgaver for nuværende og tidligere kunder.
- § § 4 Et medlem skal iagttage god forretningsskik - såvel alment som ud fra de specifikke retningslinier, der udstikkes gennem SikkerhedsBranchens bestyrelse.
- § § 5 Medlemmer af SikkerhedsBranchen skal i sin markedsføring efterstræbe saglighed, ansvar, objektivitet og åbenhed. Medlemmet kan/skal anvende sit medlemskab af SikkerhedsBranchen i markedsføringen som garanti for at virksomheden lever op til blandt andet nærværende sæt etiske regler. Virksomheden må henvise til medlemskabet af SikkerhedsBranchen såvel direkte som indirekte.
- § § 6 Medlemmer af SikkerhedsBranchen har et særligt ansvar overfor Politi, Retsmyndigheder, Forsikringsorganisationer og andre institutionelle samarbejdspartnere for branchen. Ansvaret indebærer, at medlemmer af SikkerhedsBranchen i videst muligt omfang skal samarbejde med disse organisationer i branchesammenhæng samt at sikre, at de lovkrav og normer, der opstilles for branchens medlemmer, opfyldes og kontrolleres såvel internt som eksternt i virksomheden. Dette gælder også virksomhedens underleverandører og underentreprenører. Herudover skal medlemmer af SikkerhedsBranchen medvirke til, at krav og normer til enhver tid afspejler et højt professionelt niveau. ↯

- § § 7 Klager over overtrædelse af de etiske regler stiles til bestyrelsen, der behandler klagerne som bestemt i § 14 i organisationens vedtægter. Klageren kan dog forinden anmode om et samråd, hvori deltager en af bestyrelsen udpeget opmand samt klageren og den indklagede."

Videre vedlagt brev af 5. december 2006 fremsendte SikkerhedsBranchen følgende:

"Etiske regler" for Vagtområdet

- 1. Vi har et særligt ansvar for at udvise en ærlig, etisk og ansvarsbevidst indstilling til sikkerhed og sikring af kundernes og samfundets værdier.
- 2. Vi iagttager god forretningsskik og sikring af kundernes og samfundets værdier.
- 3. Vi skal kende og efterleve lovgivningen på området (se bilagte vejledning), herunder -a. Lov om vagtvirksomhed -b. Straffeloven -c. Retsplejeloven -d. Restaurationsloven -e. Mark- og vejfredsloven -f. Politivedtægten
- 4. Vi har et særligt ansvar overfor Politi, retsmyndigheder og forsikringsorganisationer.
- 5. Vi er ofte de første, der er fremme ved et ulykkes- eller gerningssted. Derfor skal vi kunne -a. Alarmere -b. Første hjælp -c. Elementær brandbekæmpelse -d. Observere og rapportere -e. Sikre vidner, beviser og eventuelt gerningsmand -f. Sikre ulykkes- eller gerningsstedet
- 6. Medlemmerne har skriftlige procedurer for egenkontrol samt praktisk udførelse af samme.
- 7. Den praktiske udførelse af vagtopgaven er meget vigtig. Derfor skal vagtfunktionæren være myndig, handlekraftig, høflig, hjælpsom, reglementeret og præsentabelt påklædt.
- 8. Vi stiller samme krav til vore underleverandører som til os selv."

Ved brev af 19. december 2006 fremsendte komitéen kopi af SikkerhedsBranchens brev til klager til orientering.

Den 23. januar 2007 anmodede komitéen varehuset om en ny udtalelse, i hvilket varehuset særligt blev anmodet om at oplyse, hvorvidt butiksdetektiven eller vagten i forbindelse med pågribelsen og afhøringen fremkom med bemærkninger og/eller spørgsmål vedrørende klagers race, etnisk oprindelse, tro eller religion og i bekræftende fald med hvilken hensigt.

Ved brev af 7. februar modtog komitéen varehusets udtalelse, hvoraf følgende bl.a. fremgik:

- § "[...] Vi har tidligere været i dialog med vagtselskabet og dets medarbejdere, der var involveret i episoden og fastholder, at der ikke har været racistiske undertoner i hændelsesforløbet, ej heller i tiltaleformen.
- § Som bekendt er der afholdt mæglingssmøde med [klager]. Under dette møde blev der fremsat forskellige tilbud, som dog blev afvist.
- § Efterfølgende har vi på vegne af [klager] modtaget krav fra advokat [P] om erstatning i form af kontant vederlag for uberettiget mistanke.

- § Advokat [P] giver endvidere i brev af den 28. oktober 2006 udtryk for, at han ikke kan se, at der skulle være tale om etnisk forskelsbehandling i den konkrete sag.
- § Nu genoptages anklagen om forskelsbehandling.
- § De involverede medarbejdere fra vagtselskabet er af anden etnisk oprindelse end dansk. Ca. 30 % af de ansatte i varehuset og en tilsvarende andel af kunderne er af anden etnisk oprindelse end dansk, så der hersker en international atmosfære i varehuset med plads til alle folkeslag.
- § Vi skal endnu engang understrege, at vi ikke mener, at der er grundlag for anklagen om forskelsbehandling."

Varehuset havde også fremsendt breve fra advokat [P] af 25. oktober 2006 og 28. oktober 2006 samt varehusets svar af den 26. oktober 2006 og 30. oktober 2006.

Af advokat [P]'s brev af 25. oktober 2006 fremgik følgende:

- § "Vedr. urigtig anklage om butikstyveri
- § Undertegnede er advokat fr. [klager] [...]. Det drejer sig om en episode i [varehuset] på Nørrebro d. 12.1.06 om aftenen.
- § Her blev min klient stoppet ved udgangen af en kvindelig butiksdetektiv med anklage om butikstyveri. Hun var i civil og viste sit detektivskilt. Hun viser desuden en tom make-up æske. Hun kræver, at min klient tager den fjernede make-up ud af sin taske. Min klient siger, at hun ikke har taget noget. Butiksdetektiven bliver nu mere og mere ophidset, og nu begynder folk omkring at bemærke episode. Hun tilkalder derefter en uniformeret vagt, der beder min klient følge med til et baglokale. Nu var alle i nærheden klar over, hvad der passerede.
- § Både vagten og detektiven truede med store, bogstaver, at min klient ville blive arresteret. Folk kender hinanden i nærområdet og disse beskyldninger til efterretning.
- § I baglokalet tømte vagten og detektiven tasken uden at finde noget af interesse. De gennemrodede også min klients jakke. Både vagten og detektiven råbte ad min klient, og det skræmte min klients søn.
- § Min klient bemærkede, at detektiven og vagten talte et sprog indbyrdes, som min klient ikke forstod. Men min klient havde på fornemmelsen, at de var ude på at skulle skræmme og nedgøre min klient.
- § Vagten og detektiven krævede nu, at min klient skulle tage tørklædet og tøj af, ellers ville man tilkalde politiet. Dette nægtede min klient.
- § Min klient havde 2 børn alene hjemme. Det forklarede hun personalet. Hun bad om lov til at ringe til en veninde, der kunne passe børnene. Børnene taler desuden perfekt dansk, og de kunne komme og tolke. Det blev nægtet af vagten at ringe overhovedet. (Da hun kom hjem var børnene fuldstændt grædende, fordi de havde været alene hjemme uden at børnene havde fået nogen forklaring).
- § Efter ca. 1 time kom politiet. Vagten og detektiven holdt øje med min klient. De skreg til min klient og krævede at hun skulle tilstå et tyveri.
- § Politiet kommer, en mandlig og en kvindelig betjent. De spørger pænt og roligt, om min klient har stjålet noget. Dette bestrider hun.

- § Så går min klient og den kvindelige betjent til et andet lokale. Her beder betjenten min klient tage sit tørklæde af og sit tøj af, hvorefter min klient var i undertøj. Betjenten fandt jo ikke noget. Min klient fik sit tøj på igen, og politiet oplyste, at hun havde mulighed for at klage for krænkelser i [varehuset].
- § Det er meget uheldigt, at detektiven og vagten ved tilbageholdelsen gjorde så megen skrigeri, således at folk omkring kunne regne sagen ud. Det er uheldigt, at hun bliver beskyldt for butikstyveri uden at nogen har set selve tyveriet. Det er uheldigt, at min klient ikke har kunnet ringe hjem til børnene, der var alene. Det er uheldigt, at min klient blev afhørt uden tilstedeværelse af en tolk. Det ville have været ønskeligt, hvis en af [varehuset]'s højere ansatte blev tilkaldt.
- § Vi forstår godt, at nu bliver proceduren strammet. Men uheldet er jo sket, og [varehuset] hæfter for de ansattes fejl, ligesom det er uheldigt, at proceduren ikke for længst var klarlagt fra [varehuset]'s side.
- § Det bemærkes, at sagen har trukket noget ud. Det skyldes, at min klient har været syg og ude af balance pga. hændelsen. Hun ville prøve at glemme og fortrænge den, men det er ikke lykkedes.
- § Direktør [FA] har 5.7.06 og 11.7.06 undskyldt hændelsen på en venlig og positiv måde, og det er i orden. Men det er ikke nok. Der bliver "peget fingre" af min klient fordi hun blev tilbageholdt. Barnet er stadig meget skræmt efter hændelsen, og min klient føler sig ydmyget og skræmt fra dengang.
- § Derfor er det ikke nok med en undskyldning og en beklagelse. Der skal også være en erstatning for krænkelserne overfor såvel min klient som sin søn.
- § Vi skal herved venligst bede om [varehuset]'s stilling hertil. [...]"

Af varehusets brev af 26. oktober 2006 til advokat [P] fremgik følgende:

- § "[...] Jeg har dags dato taget kontakt til varehuschef i [varehuset] Nørrebro, [L], som 20. september 2006 deltog i et mæglingsmøde med [klager], [I] fra Vagtteam samt en tolk og en mægler. Dette møde resulterede i, at den pågældende vagt ikke længere er ansat i firmaet, og strammere regler omkring afholdelse af samtaler mellem vagter og kunder.
- § Det blev af [L] foreslået, at [klager] kunne komme til [varehuset] med sin søn [A] og få en snak, så [A] kunne se med egne øjne, at han og hans familie altid er velkomne i [varehuset]. Yderligere blev det foreslået, at opsætte et opslag på opslagstavlen, hvorpå det blev præciseret, at pågribelsen var en fejl. [Klager] har dog indtil videre ikke ønsket at tage imod ovenstående tilbud. Det skal understreges, at disse tilbud stadig står ved magt.
- § Der har hele tiden været tale om en klage over forskelsbehandling på grund af race eller anden etnisk oprindelse, men det kan jeg forstå på Deres brev ikke længere er tilfældet.
- § Set i forhold til tidligere korrespondance samt ovennævnte mæglingsmøde, mener jeg, at [varehuset] har gjort, hvad vi kunne i denne sag for at hjælpe [klager]."

Af advokat [P]'s brev af 28. oktober 2006 til varehuset fremgik følgende:

- § "[...] Min klient har fortalt om forligsmødet. Som det står i referatet er hun dog ikke tilfreds alene med forslaget, og hun vil fortsætte sin klage.
- § Såvidt jeg har forstået blev detektiven afskediget. Min klient oplyser dog, at den uniformerede vagt stadig er ansat, selvom han jo spillede en vis rolle d. 12.1.06.

- § Med hensyn til etnisk forskelsbehandling har De ret i Deres grundholdning. Personligt kan jeg overhovedet ikke se, at der skulle være etnisk forskelsbehandling i den konkrete sag. Derfor kan jeg vanskeligt argumentere for det. Men på den anden side er det dét, som min klient siger. Jeg ved ikke, om jeg kan overbevise min klient. Spørgsmålet må være åbent indtil videre.
- § I Deres brev nævner De ikke noget om erstatning for krænkelser (og muligvis også helbredsmæssige problemer) for min klient og søn. Hvad er [varehuset]'s svar herpå ? [...]"

Af varehusets brev af 30. oktober 2006 til advokat [P] fremgår følgende:

- § "[...] Vi er på nuværende tidspunkt ved at få oplært en ny vagt til [varehuset] Nørrebro, og så snart dette er sket, vil den tidligere omtalte vagt ikke længere være tilknyttet [varehuset] Nørrebro.
- § [Varehuset] mener at have gjort, hvad vi kunne for at hjælpe [klager], men har ikke til hensigt at yde nogen form for kontant vederlag."

På baggrund af oplysninger om at klager havde fået repræsentation ved advokat [P] kontaktede komitéen klager ved brev af 20. marts 2007 og anmodede klager om at oplyse, hvorvidt klager ønskede, at komitéen skulle fortsætte sagsbehandlingen af klagen og, hvorvidt komitéen fremover skulle opfatte advokat [P] som klagers partsrepræsentant.

Klager oplyste komitéen telefonisk den 22. marts 2007, at klager havde haft uoverensstemmelser med advokat [P] og at han derfor ikke længere repræsenterede klager. Klager oplyste videre, at klager ønskede, at komitéen skulle fortsætte sagsbehandlingen af klagen.

Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandlings udtalelse:

"Efter § 10, stk. 2, i lov nr. 374 af 28. maj 2003 om etnisk ligebehandling er Institut for Menneskerettigheder tillagt kompetence til at behandle klager over overtrædelse af lovens forbud mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og for overtrædelse af lovens forbud mod repressalier. Denne opgave varetages på instituttets vegne af Klagekomitéen for Etnisk Ligebehandling, som i den forbindelse har beføjelse til at give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbudene mod forskelsbehandling af de anførte grunde eller en overtrædelse af forbudene mod repressalier.

Klagekomitéen har i forbindelse med klagen vurderet, hvorvidt det af varehuset anvendte vagtpersonale og butiksdetektiv har udsat klager for direkte forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og/eller chikane i forbindelse med klagers indkøbstur i varehuset, hvor klager blev pågrebet med påstand om, at klager havde taget noget make-up fra butikken uden at betale for det.

Efter § 2, stk. 1, i lov om etnisk ligebehandling gælder loven for al offentlig og privat virksomhed, for så vidt angår social beskyttelse, herunder social sikring og sundhedspleje, sociale goder, uddannelse samt adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, herunder bolig, der er tilgængelige for offentligheden.

Det følger af lovens § 3, stk. 1, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af vedkommendes eller en tredjemands race eller etnisk oprindelse. Ifølge lovens § 3, stk. 2, foreligger der direkte forskelsbehandling, når en person på grund af race eller etnisk oprindelse behandles ringere, end en anden bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Efter lovens § 3, stk. 4, betragtes chikane som forskelsbehandling, når en uønsket optræden i relation til bl.a. en persons race eller etniske oprindelse finder sted med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed og skabe et truende, fjendtlig, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima for den pågældende.

Der ville således foreligge direkte forskelsbehandling, hvis vagten på grund af klagers race eller etniske oprindelse havde tilbageholdt klager og anklaget klager for butikstyveri.

Der ville foreligge chikane, hvis vagten på grund af klagers race eller etniske oprindelse havde tilbageholdt klager og anklaget klager for butikstyveri med det formål at krænke klagers værdighed og udsætte klager for et truende, fjendtlig, nedværdigende, ydmygende eller ubehagelig behandling.

Klager havde oplyst, at hun havde følt sig forskelsbehandlet på grund af race eller etnisk oprindelse, i forbindelse med, at hun var blevet beskyldt for butikstyveri af vagtpersonalet. Komiteén forstod endvidere klagen således, at klager havde følt sig udsat for chikane i forbindelse med vagtpersonalets efterfølgende opførsel over for hende, hvor klager bl.a. blev nægtet mulighed for at ringe hjem til sine børn, og idet der blev fremsat bemærkninger, der knyttede sig til klagers muslimske baggrund.

Varehuset havde afvist, at den pågældende behandling var forårsaget af klagers race eller etniske oprindelse. Varehuset havde modsat erkendt, at vagtpersonalets håndtering af episoden var utilfredsstillende, og oplyst at den pågældende butiksdetektiv derfor var blevet afskediget, at den pågældende vagt havde fået en advarsel, og at der var indført nye regler for håndtering af mistanke om butikstyveri i forretningen.

Klagekomiteén konstaterede herefter, som sagen var belyst, at det ikke var godtgjort, at klager i forbindelse med indkøb i varehuset blev udsat for forskelsbehandling eller chikane på grund af klagers race eller etniske oprindelse, hverken i forbindelse med at klager blev pågrebet og tilbageholdt for butikstyveri, eller den behandling klager fik af vagtpersonalet under tilbageholdelsen.

Klagekomiteén fandt derfor, at varehuset ikke havde overtrådt lov om etnisk ligebehandlings bestemmelser.

Klagekomiteén udtalte dog samtidig, at denne sag samt andre sager vedrørende mistænkeliggørelse og tilbageholdelse af kunder for butikstyveri i butikker, havde givet anledning for Klagekomiteén til at understrege, at kontrollen med butikstyveri skal varetages på en sådan måde, der ikke giver anledning til mistanke om forskelsbehandling eller chikane. Til sikring af dette har Klagekomiteén opfordret Sikkerhedsbranchen til at indføre lov om etnisk ligebehandling i deres etiske regler for vagtområdet samt lade det indgå i uddannelsen af vagtpersonale."

<740.21>